

Галіна ЛАЗІЦКАЯ

Душы парыў

Не, не спала зіма,

Не пазнілася.

У каляндарны

глядзела лісток.

Каля шкельца на зірк

прыпынілася,

На заліты барвовы заход.

«Зноў мароз

на ночку бярэцца,

Усёй прасторы

застудзіць ён кроў», —

У хваляванні

клапоціцца сэрца

Неадкладна накінуць

пакроў.

У парыве рашэнне

прымае,

Ураз забыўшы

на строгі наказ.

Буйным снегам

зямлю засыпае.

«Зімка ў пору», —

пачула ў адказ.